

„monda aega, kui sa veet ei jomud, kuidä
„siis iggaüks sind au rõuart piddas! Kuidä
„siis sinno maiapiddaminne korda läks!
„Kuidä siis sinno naene sind armastas, kes
„nùud ööd ja pàvad sinno pàrrast nuttab,
„ja öhfab! Kule Juhhan, rõotta jáue moi,
„must ennese ùue, kui jomisse himmo sind
„Põrtsõ kutsub. Sa iàlle mehhels; va^r
„randa eñinast ja jätta sedda suurt hirmsa
„jomist mahha, mis sind hukkatusse sisse
„viib. Weel on sul aega ümberpöörda.
„Minna tahhan tehha, mis minno iou-
„dus on, et sinnust weel aus mees saab,
„ja sinno herra aitab sind. Sa ollid
„jo muido ni hea m̄es. Pia nùud ue
„noug . armas Juhhan, iàlle ni heaks
„sada fui sa ollid, eñine fui sa sedda hirm-
„sa wina jomist hakk sid. Äñ'a mulle pàt-
„se peale, ja roora mulle, et sa tr̄iste sed-
„da tahhad piddada, mis sinno ennese õn-
„noks

„noks tulleb.” Nenda poslus armolikul
risil kriivo = öppetaja Juhhanit. Juhhan
nuttis kui laps nenda leitajid öppetaja san-
nad temma läbbi süddame. Jumma õnnis,
tago teid ja tassuqo teile tuhhat kord sedda
heab, mis tei m̄inule tete! Teie peatuse
münd ühbeschitsast ellust omma öppetusse
läbbi. Willer innieme mirena oln; agga
nùud ma tahhan teie sanna kuulda ja jomist
mahha i õrra. Ennam ei võinud temma öölz-
da. Temma silmad said wet tåis ja temma
lais leie kudla nouga ãrra „ei ma nùud
i ka i mas ennam ei tahha wina juu!”
Kui ta koio tulli, langeb ta naese aela
ümber råfis temmale krik mis öppetaja
temmale olli ütte nud, ja tootes on ma
nõeske ri nistist fui. Jummal taeras on,
et ta mitte nnam ei ta ba's wina rõsta.
Temma n̄ ene ja lapsed lana sid võlweli
mahha ja tennasid Jummalat, et Jeesu iàlle
heab